

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 270-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَرْضَى لِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ إِذَا ذَهَبَ بِصَفَيْهِ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ فَصَبَرَ وَاحْتَسَبَ شُوَّابٍ

دُونَ الْجَنَّةِ.

(رواه النسائي عن ابن عمر)

Албатта, Аллоҳ таоло мўмин бандасининг ер аҳли орасидаги энг яқин кишисини олиб қўйса, яъни вафот эттирса, у ўша (айрилиққа) сабр қилиб, савоб талаб этса, унга жаннатдан бошқасига рози бўлмайди, яъни жаннатга киритади.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Насоий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

